THE SHEPHERD OF ISRAEL

FEBRUARY, 1933 J. H. COHN, Editor of English Department. VOL. XV., No. 5

JUSTICE FORGOT FORGOTTEN MAN

Under the above heading, the New York Sun printed on December 13, 1932, a remarkable story. Here it is just exactly as it appeared in the Sun:-

"Trenton, Dec. 13—There was a disposition here today on the part of officials to permit Archibald Herron, 74 years old, who has been in the State prison under sentence of death for the last twenty-four years, to remain a 'forgotten man' under the law, spending the remainder of his life in prison.

Herron, who lived in Metuchen, was sentenced to death on July 28, 1908, by Judge James J. Bergen of Middlesex County, at New Brunswick, for the murder of Rev. Samuel B. D. Prickett, a minister, editor and Police Recorder. Mr. Prickett had sentenced Herron to a short jail term on a disorderly conduct charge, and on his release Herron shot and killed the minister.

On July 31, 1908, Herron arrived at the State prison. Two months later he was granted a stay of execution on a writ of error. The writ was dismissed and Judge Bergen fixed the week of January 25, 1909, for execution. Two reprieves were granted, and insanity proceedings were brought by defense counsel. These proceedings lasted five years, and in the meantime Judge Bergen directed that execution of the death sentence be stayed 'until further orders.' Nothing was done, and in 1923 Judge Bergen died. The law at that time provided that none but the presiding judge could fix the date of execution. Last year the law was changed to remedy that situation.

Now any judge presiding in the courts of the county may sign the death warrant and fix the execution date.

Herron long ago became reconciled to his life in prison. He is in a cell on the second floor of the institution and seldom leaves his cell, except for a bath and a shave. His meals are served to him in his cell. He has not been on the ground floor of the prison in several years and never takes advantage of the opportunity to exercise in the prison yard. He had a son who visited him sometimes, until a few years ago, but he has not heard from the son for several years. His disposition is genial, and he is well liked by the prison guards. The belief at the prison is that Herron will be permitted to live the rest of his life in prison"

What a striking parallel there is between this remarkable occurrence in the year 1932 here in America, and that other wonderful event which took place 1900 years ago, when the Lord Jesus Christ was crucified so that we who were lost in sin and had no hope in the world, might find pardon and freedom. The Word of God tells us that this whole world is under condemnation, and only is waiting the final sentence of death. The condemnation is truly severe for it reads as follows:-

"Cursed be he that confirmeth not all the words of this law to do them." Deut. 27:26

Now during all of these 1900 years God has done exactly what Judge Bergen did in the story told in the New York Sun, that is, God has directed that execution of the death sentence be stayed "until further orders."

But there is coming a time, just as surely as night follows day, when God will no longer hold back the power of the executioner, and then all who have not accepted the pardon and freedom offered through the Lord Jesus Christ, will have to pay the penalty of their sins, which penalty is death.

Dear reader, will you not, while there is still time, consider seriously what will be your fate in the life of eternity that lies ahead of you? Are you waiting just like the prisoner told about above, for the executioner to come any day, or can you truly say from the bottom of your heart, "I have passed from death into life because I have put all of my trust in the blood that was shed for me by the Lord Jesus Christ on Calvary?" Think it over, and if we can help you in any way, just write us.

A DRINK FROM THE FOUNTAIN

"Whosoever drinketh of the water that I shall give him shall never thirst; but the water that I shall give him shall be in him a well of water springing up into everlasting life."—John 4:14.

After this there was a feast of the Jews; and Jesus went up to Jerusalem.

Now there is at Jerusalem by the sheep market a pool, which is called in the Hebrew tongue Bethesda, having five porches. In these lay a great multitude of impotent folk, of blind, halt, withered, waiting for the moving of the water. For an angel went down at a certain season into the pool, and troubled the water: whosoever then first after the troubling of the water stepped in was made whole of whatsoever disease he had.

And a certain man was there, which had an infirmity thirty and eight years. When Jesus saw him lie, and knew that he had been now a long time in that case, he saith unto him, Wilt thou be made whole? The impotent man answered him, Sir, I have no man, when the water is troubled, to put me into the pool: but while I am coming, another steppeth down before me. Jesus saith unto him, Rise, take up thy bed, and walk. And immediately the man was made whole, and took up his bed, and walked: and on the same day was the sabbath.

The Jews therefore said unto him that was cured, It is the sabbath day: it is not lawful for thee to carry thy bed. He answered them, He that made me whole, the same said unto me, Take up thy bed, and walk. Then asked they him, What man is that which said unto thee, Take up thy bed and walk? And he that was healed wist not who it was: for Jesus had conveyed himself away, a multitude being in that place.

Afterward Jesus findeth him in the temple, and said unto him, Behold, thou art made whole: sin no more, lest a worse thing come unto thee. The man departed, and told the Jews that it was Jesus, which had made him whole. And therefore did the Jews persecute Jesus, and sought to slay him, because he had done these things on the sabbath day. (John 5:1-16)

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:
THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton St.
Brooklyn, N. Y.

OUR MEETINGS

Every Friday — — — — — — — — 8 P. M.
Every Monday — — — — — — — 8 P. M.

You are cordially invited to any of these meetings. Come, bring your friends, we have a message to give you that is of the greatest importance to your soul's salvation.

OUR TRACTS:

1. The Voice Crieth.
2. What is His Name?
3. Cain and Abel.
4. Behold a Virgin.
5. To both Houses of Israel.
6. The Argument.
7. The Trinity.
8. The Logic.

Write us for any of these tracts, telling fully about the Messiah, the Lord Jesus Christ. Address: Shepherd of Israel, 27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N.Y.

און אָט איז דער קבר פון אונזער גרויסען איד ר' יוסף ראבינאָוויץ, ז"ל. מיר זעהען דאָרט אַ מחנה אידען, גלויביגע אין ישוע המשיח וואָס זענען גע־קומען אָבגעבען זייער גרויסען רעספּעקט און כבוד צום אָנדענקען פון 50 יעהריגען יובילעאום זייט ער האָט אָנגעהויבען זיין מיסיאָנערישע טעטיגקייט אין קעשענעף.

אפאַר יאָהר איידער יוסף ראבינאָוויץ האָט דאָרט אָנגעהויבען זיין ארבייט איז דאָרט פאָרגעקומען אַ שרעקליכער פּאָגראָם אויף אידען אָבער זייט ער האָט דאָרט אָנגעהויבען זיין מיסיאָנס ארבייט, האָט ער קאָמענדירט גרויס דרך ארץ ביי די דאָרטיגע גוים צו די אידען און זייט דאַמאָל האָט קיין פּאָגראָם דאָרט נישט מעהר אויסגעבראָכען אויף אידען. זיי, די געוועזענע גוים האָבען געלערענט פון דעם געט־ליכען מאָן ראבינאָוויץ אַז אידען זענען גאָטס פאָלק און ברידער פון הייליגען משיח און אַז מ'דאַרף זיי ליעבען אַזוי ווי ישוע המשיח האָט אָנגעזאָגט אין ברית חדשה.

אויף פון ווייטען זאָגען מיר — "זכר צדיק לברכה".

די מאקאַבעער פעסטען

מיט איינינגע יאָר צוריק האָבען אידען אָנגע־הויבען צו פּראַווען דעם חנוכה יום טוב מיט פּאַראַדנע פערזאַמלונגען. די אידישע יוגענד וואָס האָבען ליעב אַזאָלכע פעסטליכקייטען זענען נאַטיר־ליך געגאַנגען באַזוכען יענע פּאַראַדען און צוהערען צו די פאַרשידענע רעדען וואָס ווערען געוועהנליך געהאַלטען ביי אַזאָלכע געלעגענהייטען, נעהמליך, אָראַטאָרישע און פייערדיגע רעדעס וועגען די גע־שיכטליכע פּעריאָדע פון די מאַקאַבעער. דיעזען חנוכה האָבען דיעזע פייערונגען דערגרייכט דעם סאַמע שפּיץ און הויכקייט פון אַזאָלכע פערזאַמ־לונגען, אי אין ניו יאָרק און אי אין שיקאַגאָ.

—באַריהמט זיך אַ אידישער רעדאַקטאָר אין אַ ניו יאָרקער אידישע צייטונג אַז בכן, אידישע טראַ־דיציע פאַרמאָגט נאָך אַ סטרונע, וואָס ווען מ'שפּילט אויף איהר איז זי בעזאָנדערס מסוגל צו וועקען נאַציאָנאַלען שטאָלץ אין אידישע הערצער. די־דאָזיגע סטרונע איז "חנוכה", דער יו"ט פון אידישע העלדישקייטען.

מיט אַזאָלכע שטאָלצע דיבורים באַריהמען זיך דאָס די אידישע רעדאַקטאָרס און רופען דאָס אָן "אידישקייט".

נאָך קיינמאָל אין די אידישע היסטאָריע האָבען אידען נישט פאַרגעטערט מענשליכע גבורה! אַמאָל זענען אידען געווען אַזוי ווייט פאַרפיהרט אַז זיי האָבען גאָר געדיענט צו געצען (עבודה זרה) וואָס זיי האָבען זיך אָבגעלערענט פון די פּלשתים און פון אַנדערע היידען, אָבער אַז זיי זאָלען זיך געווען אָנ־כאַפּען אָן אַ מענש און איהם פאַרגעטערן וועגען זיין גבורה, געפינען מיר קיינמאָל נישט אין אידישען רעקאָרד.

ביז אהער האָבען אידען געפייערט דעם יו"ט חנוכה געבענדיג כבוד און לויב צו גאָט ב"ה, אַזוי ווי אידען זאָגען אין "על הנסים", אָבער אין היינ־טיגען פייערען דעם חנוכה גיבט מען מעהר קיין כבוד צו גאָט זאָנדערן צו די העלדען, צו יהודה המכבי און זיינע נאָכפאָלגער. עס איז צום באַדויערען ווי אידען בכלל און ציוניסטען בפרט ווילען נישט גע־דענקען גאָט אין דער עפענטליכקייט, אין שריפט און אין וואָרט, און דאָס אידישע יונגע דור וואַקסט אַזוי־נאָך אויף, איגנאָראַנץ וועגען גאָט און זיינע נביאים. מ'דאַרף גאָר קיין להבדיל זאָגען צווישען זיי און ווילדע אַפריקאָנער, ביידע ווייסען נישט פון הייליגטום וואָס איז איינגעוויקעלט אין דער היי־ליגער תורה והנביאים. אָט דאָס איז דאָס גרעסטע אומגליק פאַר'ן אידישען פאָלק.

עס זענען געווען צייטען ווען אידען זענען געווען געדריקט אין גלות, האָבען זיי זיך צוגעכאַפּט צו גאָטס תורה און עס פלייסיג געלערענט, דערפאַר האָט זיי גאָט געהאָלפען און דאָס גלות איז פער־לייכטערט געוואָרען. אַזוויבאַלד אידען האָבען זיך נור אריין געכאַפּט אין פרייען לאַנד אַמעריקאַ, האָבען זיי זיך שטאַרק געענדערט. זיי האָבען גע־ווידמעט זייער גאַנצע צייט, כח און ענערגיע צום מאַטעריעלען לעבען, געלד און פאַרגעניגען. זיי האָבען געזוכט צו פאַרגעסען אַז גאָט האָט זיי דאָס געגעבען דאָס פרייע לאַנד, אַז מ'דאַרף איהם אָב־געבען דעם כבוד דערפאַר.

הערט אייך צו אַ מעשה — אָט קומט אַ חנוכה, אַמשטאָט אידען זאָלען דאַנקען אין דער עפענט־ליכקייט, גאָט, פאַר יענע אַלע נסים, און באַלעהרען דאָס פאָלק גאָטס תורה וואָס איז פאָל מיט נסים פון גאָט צום פאָלק ישראל, אַמשטאָט דעם זינגט מען גאָר לויב־ליעדער צו די מאַקאַבעער וואָס זיי האָבען אויפגעטון מיט זייער גבורה, בכן, זיי האָבען דאָס באַזיעגט די גריכען (יונים) און וואו איז עפּעס גאָט? עט, פרעגט שוין גאָר נישט! און צו אַזאָלכע פערזאַמלונגען לאַדענט מען דאָס איין די יוגענד אַז זיי זאָלען אויך אַזוי טהון, אויסלאָזען גאָט פון גאַנצען פּראָגראַם. אַ שעהן דור וועט אַזוי־נאָך אויפוואַקסען!

זעהט איהר ווערטהער לעזער, די רוימער, זיי פלעגען צו פאַרגעטערן זייערע העלדען, זיי האָבען אַזוי לאַנג געזונגען לויב־ליעדער צו זייערע העלדען ווי למשל, אויגוסטוס צעזאַר און אַנדערע, ביז זיי האָבען זיי גאָר פאַרגעטערט און זיי אָנגערופען "געטער". עפּעס אַזוי ווייזט זיך ארויס אַז די אידען אין אַמעריקאַ ווילען נאָכטהון די רוימער און די גרעקען מיט דעם וואָס זיי זוכען מענשליכען כבוד און פאַרגעטערונג.

אָט האָבען מיר געלייענט אין אַ אידישע צייטונג נישט לאַנג צוריק ווי דער רעדאַקטאָר שרייבט, אַז אידען אין ניו יאָרק האָבען זיך געפונען שטאַרק בעליידיגט ווייל ביי דער אינאַגוראַציע (חינוך) פון אידישען גאָווערנאָר לעהמאַן, איז גאָר געווען אַ קריסטליכער גייסטליכער וואָס האָט זיך בעטייליגט אין די צערעמאָניעס און ווען דער פרעדיגער האָט אויסגעלאָזט זיין ברכה איבערן נייעם גאָווערנאָר מיט די געוועהנליכע ווערטער "אים נאָמען פון רוח הקודש", האָט מר' לעהמאַן געזאָגט "אָמן", וואָס איז לויט דעם רעדאַקטאָרס אויפפאַסונג אַ גרויסער חטא.

געוואַלד ווי קאָן אַ רעדאַקטאָר אַזוי איגנאָראַנט זיין און נישט ווייסען אַז דער "הייליגער גייסט" (רוח הקודש) איז איינס פון די וויכטיגסטע עיקרים פון הייליגען תנ"ך! אין ישעיה ס"ג לייענען מיר: "והמה מרו ועצבו את רוח קדשו". ד"ה, זיי האָבען ערביטערט און טרויריג געמאַכט דעם הייליגען גייסט. און אין תהלים נ"א הייסט עס ווי דוד המלך בעט ביי גאָט: "ורוח קדשך אל תקח ממני". ד"ה, אָה גאָט, נעם ניט צו פון מיר דיין הייליגען גייסט; און אויף דעם האָט דער אידישער גאָווערנאָר נישט געטאָרט זאָגען "אָמן"?!

אידען, געוואַלד טהוט תשובה, באַקעהרט אייערע געדאַנקען און אייערע הערצער צו גאָט ב"ה דורך ישוע המשיח, און איהם אַליין אָבגעבען דעם כבוד פאַר אַלע נסים וואָס אידען האָבען דורכגעלעבט אין אַלע צייטען.

אַ געבעט

בעט צו איהם מאָרגענס אין אָנפאַנג פון טאָג
ער וועט דיך הערען און שיקען ברכות גענוג,
ער וועט אַוועקנעמען פון דיר צרות היינט
בעט צו איהם, ער איז דיין טייערער פריינד.

בעט צו איהם מיטאָג ווען עס איז דיר שווער
ער וועט אָבווישען פון דיין פּנים אַ טרעהר,
ווען דו ביסט פערלאָזט און שטעהסט גאָר אַליין
בעט צו איהם ער וועט דיך געוויס פאַרשטעהן.

בעט צו איהם אָבענד ווען די שאָטענס זענען שוואַרץ
ער נעמט זיי אַוועק און מאַכט פרעהליך דיין האַרץ,
ער וועט דיין לעבען בענייען גאָר אויפ'ס ניי
בעט צו איהם אָבענד, ער איז דיר געטריי.

ער איז דיין משיח, דיין העלפער און דיין טרייסט
ער וועט דיך פיהרען דורך'ן הייליגען גייסט,
בעפרייען וועט ער פון אַלע אַנגסט און פּלאָג
בעט צו איהם היינט, מאָרגען און יעדען טאָג.

שונאים.

מיר בעטען טעגליך פאר גאולת ישראל. מיר וואלטען זיך גערן אריינגעווארפען מיט לייב און זעעל אין די אידישע רייהען, הילף צו לייסטען בכל מה דאפשר לטובת ישראל, ווייל אז מ'טוט אידען וועה טהוט אונז אויך וועה. "בלוט איז נישט וואסער".

דער באריהמטער שריפטשטעלער עמיל לודוויג האט פארעפענטליכט אן אויפרוף אז אלע אידען זאלען זיך פעראייניגען צובאקעמפפען דעם אנטי־סעמיטיזמוס. ער איז כל ימיו געווען א מיטגליעד פון א קירכע אין דייטשלאנד און ער האט ביז נישט לאנג צוריק גארנישט געוואוסט אז ער איז א איד, ער האט אבער געפיהלט אז די אידישע פערפאל־גונגען טהון איהם וועה און ער וויל עפעס טון אין דער זאך צו העלפען בעזייטיגען דעם שוין לאנג אנגעוועהטאגטען איבעל, די אנטיסעמיטישע מכה.

דאס הייליגע תנ"ך גיבט אונז אבער די בעסטע עצה־וויאזוי דערפון פטור צו ווערען. דארט הייסט עס: "לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ד' צבאות". (זכריה ד'). מיר דארפען זיך ווענדען צו גאט, ווייל נור ער קאן ברענגען די לאנג ערוואר־טעטע ישועה פאר ישראל. און דער ערשטער שריט צו קומען צו גאט מוז זיין "די באקעהרונג" צו גאט, די אמונה אין זיין הייליגען ווארט וועלכעס צייגט אונז אהין צום הייליגען גואל ישוע המשיח, וועלכער איז דער פארקערפערטער און דער ערפילער פון דעם דבר ד'. דער הייליגער משיח האט אויך דעם כח צו פארענדערן די מאניערען, די אונריינע ליפען און שמוציגע צונג, דעם כאראקטער און דעם גייסט פון מענשען.

זאגסט, ווען מיר ווילען נישט פארענדערן אונ־זער שטעלונג צו ישוע און זיינע גלויביגע וויאזוי קאנען מיר קומען מיט א טענה צו דער וועלט אז מ'האסט און מען פארפאלגט אונז, ווען אידען אליין האסען און פארפאלגען זייערע ברידער וועלכע גלויבען אין ישוע המשיח. יא, אונזערע שכנים וויסען פונ'ם סוד אז א גלויביגער אין ישוע המשיח באגעגנט אזויפיעל פארפאלגונגען אין ווארט און אין טהאט מצד אונזערע אייגענע אידישע פאר־בלענדעטע ברידער, און זיי, אונזערע שכנים, זאגען אין זייער הארץ צום איד: "קשוט עצמך ואחר כך קשוט אחרים", ד"ה, מאך דיך צוערשט אליין ריין פון שנאה דערנאך וועסט קענען אן אנשפרוך מאכען אז אויך אנדערע זאלען דיך נישט האסען און פאר־פאלגען.

יעגער איד וואס וויל אבער באין אופן נישט ענדערן זיין שטעלונג און וויל דוקא בלייבען ביי זיין עקשנות, אויף אזאלכען זאגט דער פסוק: "אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים", (תהלים נ"ה) ד"ה דארט וואו עס איז נישטא קיין פארענדערונג איז א בעוויז אז ס'איז דארט נישטא קיין מורא פאר גאט. דאס איז א שרעקליכע אנקלאגע געגען א מענש.

עס איז אן אלטער כלל אין דער גמרא: "במדה שאדם מודד מודדים לו". ד"ה, מיט דערזעלבער מאס וואס א מענש מעסט יענעם, מעסט מען אויך איהם. אידען טהוט דאס נישט, ווייל מ'וועט צו אייך אויך אזוי טהון. קעהרט אייך בעסער צו ישוע המשיח, וועלכער איז דער מקור הברכה.

גרויסע אידען.

מיר גיבען דא דאס בילד פון דעם געלערענטען גרויסען איד און לאיער מר' יוסף ראבינאוויץ פון קישענעוו, רוסלאנד.

זיין לעבענס־ביאגראפיע איז זעהר רייך און אינטערעסאנט, די קאלומס פון דיעזען בלאט זיינען צו־קליין אלעס באריכות ארויס צו שרייבען. אבער דאס ביסעלע וואס מיר שרייבען יא וועגען איהם איז גענוג אז יעדער רעכטדענקענדער מענש זאל דאריבער נאכדענקען און זיך דערפון ארויסנעמען א מוסר השכל.

יוסף ראבינאוויץ האט אין די 80גער יאהרען פערזוכט דעם טעם פון א פאגראם וואס האט דע־מאלס שטאטגעפונען אין יענער געגענד. און באלד נאכ'ן פאגראם האבען די דארטיגע אידען איהם, דעם השוב'סטען איד פון דער קהלה אויסגעוועהלט

ר' יוסף ראבינאוויץ

אלס זייער דעלעגאט צו פאהרען נאך ארץ ישראל און דארט אויסצוזוכען עפעס א קאלאניע, וואו די פיעל געפלאגטע רוסישע אידען זאלען קענען זייער ביסעל יאהרען אויסלעבען במנוחה.

אהין קומענדיג האט ער דארט בעקומען א ברית חדשה פון וועלכען ער האט אמבעסטען געקענט זעהן די געאגראפישע אויסלעגונג פון ארץ ישראל, ווייל אין דעם ברית חדשה איז עס אמבעסטען ארומגעשריבען.

ר' יוסף ראבינאוויץ, דער גרויסער גמרא קאפ וואס האט אויך במילא גוט געקענט דאס תנ"ך, אזוי באלד ווי ער האט דאס ברית חדשה גוט דורך גע־לעזען, האבען זיך איהם ערשט די אויגען אויפגע־עפענט און האט באלד דערזעהן אז ישוע המשיח איז דער אמת'דיגער גואל ישראל. ער האט שוין דאס נישט מעהר געוואלט אבלאזען, ער האט דרין געזעהן די איינציגע גאולה פיר אונזער פיעל גע־פלאגטער נאציאן.

ווען ער איז ארויפגעגאנגען אויפ'ן בארג גלגלת, דארט וואו ישוע המשיח איז אמאל געקרייציגט געווארען, האט ער אויסגעשריגען: "ניין, נישט קא־לאניעס אין ארץ ישראל וועט אונז אידען העלפען. נישט קאלאניעס אין ארגענטינא וועט אונז געבען א מקום מקלט, א מקום מנוחה פון אונזערע צרות, נייערט אט־דא, ווען אידען וועלען זיך אריינבע־האלטען אין דעם וואונד וואס די רוימישע סאלדא־טען האבען געמאכט מיט א שפיז אין ישוע המשיח'ס זייט בעת ער איז געהאנגען אויף דעם צלב אין ירושלים מיט 1900 יאהר צוריק, יא, נור דארט קענען אידען געפינען מנוחה, און געשיצט ווערען פון אונזערע אלע שונאים.

אונזער יוסף איז דאן צוריקגעפאהרען נאך רוס־לאנד און האט זיין ערפאהרונג ערצעהלט צו די קישענעווער אידען. איינינע האבען איהם גערן צו־געהערט און האבען איינגעזעהן דעם אמת אין זיינע ווערטער, אנדערע אבער האבען איהם לגמרי נישט געוואלט צוהערען און זיינען געבליבען גייסטיג בלינד, פשוט "וימיש הושך", זיי האבען ניט גע־פאלגט די עצה פון דעם גרויסען "לאיער" ראבינאוויץ. זיי האבען ישוע המשיח און זיין הייליגע לעהרע איגנארירט און לגמרי פערווארפען אזוי ווי עס טהון נאך היינט מאנכע פינסטערלינגע. פינסטערנים מיט ליכט האבען קיינמאל ניט גע־קענט צוזאמען הארמאנירען.

אביסעל שפעטער האט ער אויפגעבויט א בית המדרש אין קישענעוו און דארט גע'דרש'ענט יעדען שבת צו א קהלה אידען איבער ישוע המשיח. ער האט זיי געווארענט און געבעטען אז זיי זאלען גלויבען אין ישוע המשיח וועלכער איז אונזער איינציגער גואל האמתי על פי תורת משה והנביאים הקדושים.

דאס מערקווירדיגסטע איז: אז אזוי באלד ווי לאיער ראבינאוויץ האט אנגעהויבען צו גלויבען אין ישוע המשיח, האט ער ניט מעהר געזוכט מיט זיין פראפעסיע געלד צו מאכען, פון די קליענטען די הויט צו שינדען, ער האט יעדען איינעם זיין בעסטע עצה פריי געגעבען, אהנע געלד. ער האט דעם ארעמאן אין קאורט פארט־רעטען אהנע געלד, ווייל ער האט געפאלגט דאס וואס ישוע המשיח האט געזאגט אין מתתיהו קאפ' 10 פסוק 8: "חנם לקחתם וחנם תתנו". אזוי ארום האט גאט ב"ה זיין היי־ליגעם ליכט, דאס אור הגנוז פון דעם מ ש י ח, אנ־געצונדען אין דעם מאדערנען יוסף הצדיק. און ער, אונזער יוסף, האט דאס אור המשיח אויך געלאזט לייכטען צו אנדערע מענשען.

ער איז ארומגעפאהרען אין אנדערע מדינות אויפצוואועקען די פערשלאפענע אידען און זיי צו ברינגען צו ישוע המשיח. אין 1893 ווען אין שיקאגא איז געווען די וועלט־אויסשטעל'ונג האט ער אויך בעזוכט אמעריקא און גע'דרש'ענט צו מאסען אידען. ער האט אויך בעזוכט ענגלאנד און סקאט־לאנד. און וואו ער איז נור געקומען האבען פיעלע אידען איהם מיט גרויס כבוד צוגעהערט, ווייל זיין רעדען איז נישט נור געווען ווי פון א גרויסען לאיער, נייערט ווי פון דעם ביבלישען יוסף "איש אשר רוח אלהים בו".

ליידער האבען פיעלע איהם נישט געוואלט צו־הערען. יענע וואלטען נישט צוגעהערט אפילו משה רבינו גופא, ווען ער זאל פון קבר אויפשטיין און זיי הייסען גלויבען אין ישוע המשיח. ווייל יענע חברה האבען זייער אייגענע תורה, פון מענשען אויסגע־טראכט. צו וואס דארפען זיי גאר משה'ס תורה, און צו וואס דארפען זיי א משיח! אט דאס האט טאקע ישוע המשיח געזאגט אין ירושלים "כי לו האמנתם במשה, האמנתם גם בי כי עלי הוא כתב..." (יוחנן ה' פסוק 46).

בית שר שלום

קארנער טרופ עוו. און וואלטאן סטריט

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען

פרייטאג אבענד, 8 אוהר..פאר מענער און פרויען

מאנטאג אבענד, 8 אוהר.........טעסטימאניעל

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח.

VOL. XV., No. 5 — רעוו. לעאפּאלד קאהן, עדיטאר — FEBRUARY, 1933

אידען, טהוט תשובה!

עס איז אן אלטער כלל אז ווען גאט ב"ה שיקט אויף מענשען, ספּעציעל אויף אידען עפּעס א צרה, טהוט ער עס נישט ווייל ער וויל זיך נוקם זיין אויף די זינדיגע מענשען, זאנדערן ווייל ער וויל אז אידען זאלען זיך באקעהרען צו גאט.

לויט די באריכטען פון צייטונגען איז עס שוין א לאנגע צייט אז אידען ליידען שטארקע פארפאלגונגען אין גאנץ אייראפּא און ווי איהר ווילט נור אליין. אידישע שטודענטען זענען געשלאגען געווארען אין פּוילען. עס איז אויך געוועזען אן אויפשטאנד געגען אידישע שטודענטען אין דער עסטרייכישער הויפּטשטאדט, וויען. עס זענען אויך פארגעקומען אראבישע פּאגראמען אויף אידען אין אדען. עהנליכע באריכטען זענען געקומען פון לעמבערג און ווילנא וואו דריי הונדערט אידען זענען פארוואונדעט געווארען צווישען וועלכע עס זענען אויך געוועזען פרויען וואס האבען זיך געהאט אריינגעמישט אין די שטודענטען מלחמה.

לויט די רעפּארטען אין די אידישע צייטונגען הענגט אויך א געפאהר אויף אידען אין ענגלאנד וואו די גרינדונג פון א פאשיסטישע פּארטיי האט שטאטגעפונען מיט איינגע מאנאט צוריק. כאטש יענע ארגאניזאציע קומט נאך נישט ארויס עפענטליך מיט א אידען־האס, דאך האט מען באמערקט פון אנהויב־אן אז דער אונטערשלאג פון דיעזער ארגאניזאציע האט פיעל צו טון מיט אנטיסעמיטיזם.

דער גרעסטער אומגליק אבער וואס איז פארגעקומען אין פערגאנגענעם יאהר איז די "דאלאר" אינקוויזיציע אין רוסלאנד. עס איז בעקאנט געווארען פון זיכערע קוועלען, ווי צב"ש פון אידען אין תל־אביב וואס האבען ערהאלטען בריעף פון אידען אין קיעוו, אז דארט זענען 40,000 אידען ארעסטירט און שרעקליך געפייניגט געווארען אויף אן אומבעשרייבליכען אופן ביז מ'האט פון זיי ארויסגעפּרעסט אמעריקאנער דאלאר, און ווען נישט דאלארס, לכל הפחות רובעלס. אידען האבען געמוזט אויספארקויפען הכל בכל מכל כל כדי צוזאם צו שלאגען אפאר רובעל אויף אויסלייז געלד.

אין אן אנדערן בריעף איז געקומען די נייעס אז דער ראש הקהל פון דער קיעווער קהלה איז פארשיקט געווארען קיין סיביר ווענען דעם איינאיינציגען חטא וואס ער האט געפּראוועט א סדר אין דער שוהל פאר די קיעווער בעלי בתים וועלכע האבען נישט געקאנט האבען דעם סדר ביי זיך אין דער היים צוליעב זייערע קאמוניסטישע קינדער. עס איז אלבעוואוסט אז פיעלע אידען אין דעם קאמוניסטישען "גן עדן" (וואס איז געווען די אמאליגע אידישע האפנונג) שטארבען פשוט פאר הונגער און א זעהר קליינע האפנונג ווערט געגעבען אין באצוג צו דעם אידישקייט פון די איינגע מיליאנען אידען אין רוסלאנד. די וואס האבען זיך מיט דעם ענין אבגעגעבען און האבען שטודירט די דארטיגע אידישע לאגע, זאגען, אז דער גאנצער אידישער כלל וועט מיט דער צייט אין באלשעוויסטישען לאנד לגמרי אויסגעמעקט ווערען און א איד וועט דארט זיין א יקר המציאות.

וואס מיר ווילען דא באמערקען איז, אז אזאלכע הארץ רייסענדע נאכריכטען איבער אידען און אידישקייט וואלט בעדארפט יעדען רעכטדענקענדען איד מאכען נאכדענקען אויב מיר האבען זיך נישט אירגענד־וואו מיט עפּעס פארזינדיגט געגען גאט און דערפאר האט דאס גאט ב"ה ערלויבט אז די אומשטענדען זאלען אזוי העפטיג קומען איבער אונז און אידען וואלטען בעדארפט תשובה טהון! ליידער זעהען מיר אבער דעם היפוך. עס זענען פאראן צווישען אידען אזויפיעל צייטונג שרייבער, וועלכע, ווען זיי האבען נישט גענוג נייעס אויסצופילען זייערע קאלומס גיסען זיי אויס דאס באד אויף גלויביגע אידען אין ישוע המשיח.

אט האמיר געליינט אין א אידישע צייטונג א בעריכט וועגען סטאטיסטיקס אז אין די פאריגע 50 יאהר זענען 224000 אידען באקעהרט געווארען צום גלויבען אין ישוע המשיח און אין יענעם רעפּארט פון יענער אידישער צייטונג געפינט זיך אזוי פיעל פּאסקודנע און מיזעראבלע אויסדריקען איבער יענע גלויביגע אידען אז עס איז פשוט א וואונדער פון וואנען עס נעמט זיך צו אידען אזויפיעל פּאסקוטסווע אויף זייערע ליפּען און במילא אויך אין זייער הערץ, פון וואנעט די אלע זאכען קומען.

אידען וואלטען דארפען לערנען פון דער גמרא אז "לעולם ידבר אדם בלשון נקיה, און נישט ארויסוויזען אזא פארזשאווערטען האס און פארגיפטעטע רציחה געגען יענע אידען וואס גלויבען אין ישוע המשיח, איבער וועלכען משה און די נביאים האבען אזוי דייטליך געשריבען.

יא, וואס מעהר מיר לייענען אידישע אייסערונגען געגען גלויביגע אין משיח דעסטא מעהר ליעבען מיר דעם הייליגען גואל צדק ישוע און מיר דאנקען גאט אז ישוע המשיח האט אונזערע מחשבות געריינינגט אז מיר זאלען נישט באנוצען שימפּווערטער געגען קיינעם אין דער וועלט.

מיר האבען חלילה קיין שום שנאה געגען אונזערע אידישע ברידער וואס זענען אונזערע שונאים, פארקעהרט, מיר זענען פאר זיי מתפלל און מיר האפען אז "אולי ירחם", אפשר וועט גאט ב"ה ברדך גם אויך זיי ברינגען צום אור המשיח און זיי וועלען פארענדערט ווערען לטובה.

מיר האבען געלערנט פון ישוע המשיח נישט צו האבען קיין נאוה, ער, דער הייליגער משיח האט אונז געגעבען א ביישפּיעל דערפון מיט דעם וואס ער אליין איז געווען דעמיטהיג. גאט האט דאס אונז נאך צופאר אנגעזאגט דורך זכריה הנביא אז דער משיח וועט זיין "עני ורוכב על חמור". דאס ווארט "עני" מיינט נישט נור ארעם, זאנדערן אויך דעמיטהיג, פון דעם ווארט "ענו". (אין דברים י"ט הייסט עס "לחם עוני".)

ווען מיר פערגלייכען די ווערטער פון ישוע המשיח צו די אויסדרוקען פון אונזערע פארבלאנדזעטע אידישע ברידער ווערען מיר דערהויבען צו גאט מיט דאנקבארקייט און ליעב אז ער האט אונז געגעבען אזא טייערען משיח אין וועמען די געטליכקייט האט געוואוינט דייטליכער און מעהר בעגרייפליך ווי ווען ער האט געוואוינט אין בית המקדש.

אין דעם ענוות פון ישוע המשיח געפינען מיר דעם שטארקסטען בעוויז אז גאט האט בעצמו ובכבודו אין איהם געוואוינט ווייל גאט ב"ה איז דאך דער גרעסטער עניו אין אלע וועלטען. ווען דוד המלך האט געדאנקט גאט פאר'ן זיעג וואס ער האט געהאט געגען זיינע שונאים האט ער געזאגט "וענותך תרבנו". (תהלים י"ח) ד"ה, דיין ענוות אה גאט מאכט מיך גרויס. און דאס זאגט היינט יעדער גלויביגער אין ישוע המשיח, אז דאס ענוות פון גאט ב"ה דורך ישוע המשיח מאכט אונז גרויס ביי גאט. דורך דעם ענוות פון ישוע המשיח אין אונז קאנען מיר גובר זיין און אוועקבליקען די שימפּווערטער וואס מיר באקומען מצד אונזערע אידישע ברידער, און דער דעמוטה פון ישוע המשיח אין אונז הויבט אונז אויף העט העט ווייט איבער אלע נישטיגקייטען וואס מיר ליידען מצד אונזערע אידישע

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn. N.Y.
Entered as second class matter April 14, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1.